

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/189/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113202453
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113202453.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: PYRAMÍDA PP, s.r.o., Hlavná 23, Trnava, IČO: 36 543 616, zastúpeného advokátom: JUDr. Július Šefčík, 9. mája 15, Trnava, proti odporcom: 1. Ing. Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, J., 2. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 645,65 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27. novembra 2014, č.k. 16C/21/2013-166 v časti zamietnutia návrhu, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zamietnutia návrhu a v závislom výroku o náhrade trov konania ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcom zaplatenia žalovanej čiastky na tom základe, že 21.01.2011 došlo k vzniku poistnej udalosti zavinením odporcu v 1. rade pri prevádzke vozidla zn. Fiat Punto EČ TT377DE, ktorým poškodil čelné sklo na motorovom vozidle navrhovateľa zn. Fiat Ducato, EČ TT040CC tak, že od vozidla odporcu 1 sa odrazil kameň, ktorý dopadol na čelné sklo vozidla navrhovateľa. Vozidlo bolo opravené a cena opravy bola vo výške žalovanej čiastky. Navrhovateľ sa obrátil so svojím nárokom na odporcu 2, ktorý má s odporcom 1 uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tento odmietol poskytnúť plnenie. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom v 1. a 2. rade trovy konania každému vo výške 65,96 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Tiež rozhodol, že účastníkom budú vrátené zostatky záloh na trovy znaleckého dokazovania, a to: navrhovateľovi vo výške 7,48 z preddavku D14 24/2014, VS2181106413, odporcovi v 1. rade vo výške 34,04 z preddavku D14 164/2013 VS 2181106513 a odporcovi v 2. rade vo výške 34,04 Eur z preddavku D14 166/2013 VS 2181106413, cestou účtarne Okresného súdu Trnava po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 427 ods. 1, § 428, § 431 Občianskeho zákonníka, § 4, § 12 ods. 1 písm. f) a g) zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a vecne tým, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. V predmetnej veci odporca 1 síce podpísal záznam o nehode, o škode sa však dozvedel tak, že vodič navrhovateľa mu povedal, že kamene sa odrazili od jeho vozidla, sám nevidel ani inak nevnímal odraz kameňa. Objektívne je potrebné konštatovať, že pokiaľ sa vodič venuje riadeniu motorového vozidla, je veľmi málo pravdepodobné, že zaregistruje odlet kameňa spod kolesa svojho vozidla a navyše súčasne zaregistruje, kam kameň smeroval. Ďalšou skutočnosťou, ktorá vyvracia tvrdenia navrhovateľa je i označenie miesta škodovej udalosti - v zázname o nehode na kruhovom objazde a tak vozidlá i zakreslil, pričom podľa vyjadrení účastníkov sa tak malo stať pred kruhovým objazdom, ktorý sa však nenachádza pri Baumaxe tak, ako to uviedol pre uplatnenie nároku voči odporcovi 2. I v tomto sú dané rozpory v tvrdení navrhovateľa.

Znalecký posudok vypracovaný vo veci takisto nepotvrďuje tvrdenia navrhovateľa. Znalec ako bežnú príčinu daného poškodenia uvádza vymrštenie kameňa a súd sa s takým tvrdením /spôsobom

poškodenia vozidla/ i stotožňuje, nakoľko je pri cestnej doprave obvyklé. Zároveň však znalec vylúčil, že by k poškodeniu čelného skla došlo tým istým kameňom, ktorý v prvotnej fáze kontaktu s vozidlom spôsobil poškodenie ľavého predného svetlometu vozidla, nakoľko pri prvotnom náraze kameň stratil podstatnú časť svojej kinetickej energie a došlo k výraznému zníženiu jeho rýchlosti. Kinetická energia letiaceho kameňa bola do značnej miery spotrebovaná na poškodenie skla ľavého predného svetlometu. Po tomto náraze už musel byť vektorový rozdiel rýchlosti letiaceho kameňa a vozidla Fiat Ducato podstatne nižší ako pri prvotnom kontakte. Takýto priebeh poškodenia je z technického hľadiska neprijateľný. Súčasné poškodenie ľavého predného svetlometu a čelného skla z technického hľadiska prijateľný za predpokladu, že každé poškodenie vzniklo iným odrazeným kameňom. I za predpokladu, že by k poškodeniu vozidla došlo súčasne viacerými kameňmi, nie je možné bez preukázania vzdialenosti vozidiel, rýchlosti, parametrov kameňov určiť, či došlo skutočne k takému poškodeniu vozidla pri popise dopravnej nehody tak, ako to udávajú účastníci konania. Tieto dôležité a rozhodujúce skutočnosti však neboli preukázané.

Výpoveď svedka J. M., ktorý vykonával iba likvidáciu škody, vyplýva, že nie je technicky možné poškodenie vozidla tak, ako ho popísal navrhovateľ, a to aj s prihliadnutím na výškový rozdiel vozidiel a povinnosť primeranú rýchlosť pri vjazde na kruhový objazd. Tu treba znova poukázať na rozporné tvrdenia navrhovateľa a od toho sa odvíjajúcu približnú rýchlosť /ktorá je rozdielna podľa vzdialenosti od kruhového objazdu/.

Poukázal na rozhodnutie NS ČR č. 3/84, v zmysle ktorého vymrštenie kameňa ležiaceho na vozovke spod kolesa iného vozidla predstavuje skutočnosť, ktorá je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, avšak nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke.

Zodpovednosť odporcu 2 je s poukazom na citované ustanovenia zákona odvodená od preukázanej zodpovednosti odporcu 1. Navrhovateľ však nepreukázal, že by odporca v 1. rade zodpovedal za škodu, ktorá mu na vozidle vznikla. Sám odporca 1 bez pochybností neuviedol, že práve od jeho vozidla došlo k vymršteniu kameňa, resp. kameňov, i keď sa na ceste nachádzali. S prihliadnutím aj na vyššie uvedené nemožno potom mať za preukázané, že k poškodeniu vozidla došlo práve popísaným skutkovým dejom, nakoľko navrhovateľ taký priebeh v skutočnosti relevantným spôsobom ani nepreukázal. Nebolo teda preukázané, že ku škode na vozidle navrhovateľa došlo tak, ako to navrhovateľ udáva, že by za túto v zmysle citovaných ustanovení zákona zodpovedal práve odporca 1. Samotná zodpovednosť odporcu 1 by bola daná v prípade súčasného splnenia základných predpokladov a/ porušenie právnej povinnosti, b/ existencia škody, c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, d/ zavinenie. Vzhľadom na skutočnosť, že u neho absentuje preukázanie porušenia právnej povinnosti, spôsobenie a zavinenie /i nedbanlivostné/ nehodového deja akýmkoľvek spôsobom, nemôžu nasledovať ďalšie zákonné podmienky zodpovednosti za škodu. Jeho zodpovednosť je tiež vylúčená tým, že i prípadné vymrštenie kameňa práve spod jeho vozidla /čo nebolo preukázané/ nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Za daného stavu potom súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, jeho tvrdenia sú rozporné a vyvrátené samotným záznamom o nehode, hlásením škody poisťovní, popisom udalosti a ani znalecký posudok neurčil, že skutočne došlo k poškodeniu tak, ako to popisuje navrhovateľ. Znalec poškodenie vozidla kameňmi síce pripustil, táto skutočnosť však nepreukazuje, že sa tak stalo popísaným skutkovým stavom v čase, mieste označenom navrhovateľom a práve zavinením odporcu 1. Návrh je potom nedôvodný a nepreukázaný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešným odporcom priznal súd náhradu trov konania za preddavky znaleckého. Tu vyjadrenie odporcu 1, že si neuplatňuje náhradu trov konania, súd zohľadnil z hľadiska uplatnenia prípadných iných trov /súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia, ktoré odporcovi nevznikli/, avšak vzhľadom na celkový úspech v konaní odporcom súd priznal náhradu spočívajúcu v zložení preddavkov /ich použitej časti/ na znalecké dokazovanie. Odporca 2 si tieto trovy uplatnil. Zároveň súd rozhodol o vrátení nepoužitých záloh na trovy znaleckého dokazovania, keď každý z účastníkov zložil zálohu vo výške 100,- Eur, ktoré neboli bezo zbytku vyčerpané a spotrebované.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľ. Poukázal na to, že súd oprel svoje stanovisko o dva dôvody poukazujúc na znalecký posudok, v zmysle ktorého išlo o poškodenie kameňom, čo nepotvrďuje tvrdenie navrhovateľa a druhý ten, že vymrštenie kameňa ležiaceho na vozovke spod kolies iného vozidla predstavuje skutočnosť, ktorá je vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, avšak nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Podľa názoru súdu by zodpovednosť odporcu bola daná v prípade súčasného splnenia základných predpokladov, ktorým je porušenie právnej povinnosti a existenciu škody, príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Súd mal za to, že tu absentuje preukázanie porušenia právnej povinnosti.

Vymrštenie kameňa, čo údajne ani nebolo preukázané, nie je okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. S týmto názorom súdu prvého stupňa nesúhlasí.

Čo sa týka samotnej skutočnosti ohľadne vymrštenia kameňov poukázal na samotné vyjadrenie vodiča motorového vozidla, na ktorom bola spôsobená škoda. Tento uviedol ako počul náraz a následne videl poškodenie okna. V ďalšom uviedol, že následne zastavil a prezrel vozidlo, na ktorom bolo zjavné poškodenie na miestach, ktoré predtým neboli na vozidle. Tiež uviedol, že sa jednalo o komunikáciu, na ktorej boli kamene. Znalec nevyvylúčil možnosť, že spod vozidla nebolo vymrštených viac kameňov. Na vozovke, kde sú kamene je práve vymrštenie iba jedného kameňa skôr nepravdepodobné. Nikdy v priebehu konania netvrdili, že poškodenie bolo tým istým kameňom, to bola iba hypotetická otázka. Okolnosť samotného preukázania právnej povinnosti, ktorá súdu absentuje, je podľa nich preukázaná tým, že vozovka v danom priestore je staveniskom. Na vozovke sa nachádzajú predmety, ktoré môžu vplyvom jazdy spôsobiť poškodenie iného vozidla, alebo osôb tak, ako sa to stalo aj v danom prípade. Vodič je povinný prispôsobiť jazdu týmto okolnostiam a nesmie sa bezdôvodne spoliehať na skutočnosť, že má vzadu lapače nečistôt. Preto má za to, že vodič idúci po kamienkoch na ceste a na tom mieste sa nejednalo iba o náhodný kameň, je povinný prispôsobiť takémuto stavu svoju jazdu či už vybočením, eventuálne spomalením, teda odporca 1 mohol udalosti predísť pri požití všetkého úsilia, ktoré je možné od neho požadovať. Súd sa vo svojom odôvodnení žiadnym spôsobom nezoberal dôkazom, ktorý bol súdu predložený, ktorým je Stanovisko Úradu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska k likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobenom kameňom vymršteným spod kolies motorového vozidla, ktoré vydala Národná banka Slovenska 16.07.2013 ako reakciu na to, že Národná banka Slovenska zaznamenala nejednotnú prax pri likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobených kameňom vymršteným spod kolies iného motorového vozidla. V zmysle uvedeného na zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje povinné zákonné poistenie a poistený má z poistenia právo, aby poisťovateľ za neho uhradil poškodenému nároky na úhradu v rozsahu § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení. Predpokladom vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla sú: udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Keďže zodpovednosť prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, to znamená, bez ohľadu na zavinenie, nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá. V ďalšom vychádzajúc z citácie § 428 OZ uviedol, že ak teda bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť za škodu a prevádzkovateľ sa za žiadnych okolností nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za vznik tejto škody. V prípade škody na čelnom skle zaujala Národná banka Slovenska stanovisko, že vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez spôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu. Ak teda škoda na čelnom skle bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu na čelnom skle a pokiaľ má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je poisťovateľ povinný takúto škodu uhradiť. Tiež poukázal na to, že ku škode prišlo v roku 2011, pričom zjednocujúce stanovisko je z roku 2013, kedy sa prax v povinnosti poisťovateľov zjednotila stanoviskom Národnej banky Slovenska, ktorá vykonáva dohľad nad finančným trhom v prípade riadneho plnenia povinnosti pri úhrade poistky povinného zmluvného poistenia. Má za to, že jasne preukázal vznik škody a to odskočením kameňov od otáčavých kolies. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Odporcovia 1 a 2 odvolanie nepodali.

Odporca 1 zaslal písomné vyjadrenie k odvolaniu, potvrdil, že to, čo uviedol navrhovateľ v žalobe sa tak aj stalo, potvrdil tiež, že na ceste, kde sa udalosť stala boli vtedy kamene. Rozsah poškodenia vozidla videl až po zastavení vozidla a obhliadnutí si vozidla poškodeného. Keďže od predmetnej udalosti prešli tri roky a ostatné podrobnosti si už nepamätá.

Odporca 2 k doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie s tým, že s dôvodmi uvedenými v odvolaní sa nestotožňuje. Ak navrhovateľ v podanom odvolaní v podstate poukazuje na stanovisko Útvary dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska, je odporca v 2. rade toho názoru, že súd správne postupoval, keď neprihliadol na tento predložený dôkaz, keďže posúdenie otázky zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla patrí výlučne do právomoci súdu v občianskom súdnom konaní a samotné stanovisko nie je pre súd záväzné. Nakoľko každá škodová udalosť má svoje špecifiká, nároky z nej je potrebné individuálne prešetrovať, a preto je neprípustné, aby otázka zodpovednosti bola bagatelizovaná a zovšeobecnená bez zohľadnenia možných skutkových odlišností v jednotlivých prípadoch. Zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach tak, ako boli predložené prvostupňovému súdu a má za to, že pri likvidácii škodovej udalosti postupoval správne, o čom v konečnom dôsledku svedčí i záver, ku ktorému dospel prvostupňový súd. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zamietnutia návrhu v celom rozsahu potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa vo veci samej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplataenia žalovanej čiastky na tom základe, že 21.01.2011 došlo k vzniku poisťnej udalosti zavinením odporcu v 1. rade pri prevádzke vozidla zn. Fiat Punto EČ TT377DE, ktorým poškodil čelné sklo na motorovom vozidle navrhovateľa zn. Fiat Ducato, EČ TT040CC tak, že od vozidla odporcu 1 sa odrazil kameň, ktorý dopadol na čelné sklo vozidla navrhovateľa. Vozidlo bolo opravené a cena opravy bola vo výške žalovanej čiastky. Navrhovateľ sa obrátil so svojím nárokom na odporcu 2, ktorý má s odporcom 1 uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tento odmietol poskytnúť plnenie. K vzniku poisťnej udalosti a poškodeniu vozidla navrhovateľa tým, že boli vymrštené kamene spod kolesa odporcu v 1. rade, došlo k poškodeniu čelného skla a ľavého predného reflektora. Vymrštenie kameňa má pôvod v prevádzke vozidla a odporca sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti. K udalosti došlo pri budove MC Donald, ktorá je dosť vzdialená od kruhového objazdu a konateľ navrhovateľa zastavil bezprostredne po vyletení kameňa. Vzhľadom na to, že je tam stavenisko, je aj technický predpoklad, že sú tam kamene.

Konateľ navrhovateľa Z. B. uviedol, že riadil vozidlo Fiat Ducato. Pred kruhovým objazdom počul náraz na predné sklo a videl dŕbku na skle. Zablikal na vozidlo pred ním, povedal vodičovi, že od neho odleteli kamene, nevie, či bol jeden alebo viac, to si v tom momente neuvedomil. Na ceste boli malé kamienky. Prezreli vozidlo, spísali o tom záznam a odovzdali poisťovni. Zistili, že nie je rozbité iba čelné sklo, ale aj predné svetlo. Keď spísovali záznam, bola na skle iba dŕbka, a rozšírila sa po skle za pár dní, a kým za pár dní vozidlo odviezli do servisu, bolo prasknuté po celom skle. Keďže bolo rozbité aj svetlo, má za to, že kameňov bolo viac.

Odporca 1 uviedol, že dňa 21.01.2011 jazdil na vozidle Fiat Punto, počul trúbenie a blikanie, preto zastavil. Na ceste boli kamene, vodič za ním z Fiatu Ducato povedal, že kamene sa odrazili od jeho vozidla, preto si ohliadol poškodenie. Poškodený mal ľavý predný svetlomet a čelné sklo. Spísali záznam, ktorý odovzdal pánovi B., ktorý riadil vozidlo Ducato a vec ďalej neriešil. Vo vozidle bol sám, sám nevidel ani inak nevnímal odraz kameňa, iba vie, že boli na ceste. Pred kruhovým objazdom, spomaľoval, ale rýchlosť nevie určiť. Záznam o nehode spisoval pán B. priamo na mieste.

Odporca 2 uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu. Rozsah poškodenia nezodpovedal priebehu poisťnej udalosti, pretože aj z doloženej fotodokumentácie vyplýva, že jedným kameňom ako udával navrhovateľ aj odporca 1 nemohol byť poškodený zároveň ľavý predný svetlomet aj čelné sklo a poškodenie na ľavom prednom svetlomete bolo väčšie ako na čelnom skle. Vychádzali teda zo zápisu v uplatnenom nároku, v ktorom sa uvádza, že spod kolesa predchádzajúceho motorového vozidla odletel kameň, ktorý poškodil súčasne čelné sklo aj svetlomet. Pokiaľ ide o samotné čelné sklo, nárok neuznáva z dôvodu, že v tomto konkrétnom prípade je nárok nepreukázaný a nepreukázateľný z dôvodu, že vodič

predchádzajúceho vozidla ak sa vo vozidle nachádza sám a zároveň vodič za ním idúci nemá svedka, je takáto poisťňa udalosť nepreukázateľná, pretože vodič predchádzajúceho motorového vozidla nemôže reálne vidieť kameň, ktorý odletí z jeho kolesa a poškodí za ním idúce vozidlo. Skutočnosť, že škodca, teda odporca 1, v zázname uzná vinu, nie je relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval zodpovednosť za spôsobenú škodu.

Svedok J. M., likvidátor odporcu 2, uviedol, že ohliadku vozidla vykonávala spoločnosť SlovExperta. V hlásení bolo iba uvedené, že škodca vchádzal na kruhový objazd a boli iba zaznačené políčka, čo bolo na vozidle poškodeného poškodené. Bolo tam čelné sklo a reflektor. Bolo tam uvedené, že kameň spôsobil poškodenie čelného skla a reflektora, čo nie je technicky prijateľné. Boli to dve vozidlá pomerne výškovo rozdielne Fiat Punto a Fiat Ducato, a pri dodržaní primeranej rýchlosti pri vjazde do kruhového objazdu nemôžu mať takú kinetickú rýchlosť, aby spôsobili dané poškodenie, bez ohľadu na to, či by to jeden kameň alebo viacero. V uplatnení bol iba jeden kameň a musí vychádzať z toho, čo tam je napísané. Nie je odborník na kinetiku, ale vychádza so znaleckých údajov. Navrhovateľ uviedol, že si škodu bude likvidovať faktúrou v uplatnení škody, nemohli teda ani začať šetrenie, teda bolo treba vyžiadať doklady vrátane faktúry. Mohli si zaškrtnúť napr. škoda rozpočtom a vtedy by faktúru nežiadali.

Zo Záznamu o dopravnej nehode zo dňa 21.01.2011 vyplýva, že odporca 1 mal poškodiť vozidlo navrhovateľa Fiat Ducato TT040CC. Záznam spisoval vodič Z. B.. Ako viditeľné poškodenia boli označené ľavý svetlomet a čelné sklo ľavá strana.

Zo zápisu o ohliadke poškodeného motorového vozidla vykonaného spoločnosťou Slovexperta vyplýva poškodenie predného ľavého svetla a čelného skla na vozidle Fiat Ducato.

V danom prípade nie je sporné, že vozidlo navrhovateľa bolo poškodené a bola na ňom vykonaná oprava, ktorá bola autoservisom fakturovaná a následne u odporcu 2 uplatnená. Nebolo sporné, že odporca 1 bol povinne zmluvne poistený u odporcu 2.

V občianskom súdnom konaní má účastník nielen procesné právo (zároveň povinnosť) označiť dôkazné prostriedky na preukázanie ním tvrdých skutočností (§ 101 ods. 1 O.s.p. a § 120 ods. 1 O.s.p.), ale tiež právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.).

Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 ods. 1 O.s.p.).

Právo účastníkov vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu sa v konaní realizuje tak, že predseda senátu spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní účastníkovi, aby sa k nemu bezprostredne vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení vykonaného dôkazu považuje za významné. Vyjadrenie k vykonanému dôkazu je jedným z podkladov, na základe ktorých súd pri rozhodovaní vo veci samej hodnotí dôkazy. Právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom nemožno zamieňať s možnosťou účastníkov na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (§ 118 ods. 4 O.s.p.), pretože obsah a účel týchto procesných práv účastníka je rozdielny.

V danej veci súd vykonal dokazovanie stručným výsluchom účastníkov, svedka a znaleckým posudkom č. 7/2014 zo dňa 11.04.2014 Ing. Miroslava Tomáška. To, ako sa dokazovanie vykonalo a priebeh pojednávania je možné usúdiť podľa obsahu spisu. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.11.2014 vyplýva, že súd na pojednávaní veľmi stručne, všeobecne vypočul znalca, návrhy na ďalšie dokazovanie účastníci nemali, súd vyhlásil dokazovanie za skončené, účastníkom dal možnosť záverečných rečí a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na 27.11.2014, kedy vyhlásil napadnutý rozsudok. Procesnú možnosť účastníka vyjadriť sa k vykonanému dôkazu (napr. z hľadiska vierohodnosti svedka a jeho vzťahu k prejednávanej veci, pravosti a správnosti listiny, osoby a odbornej spôsobilosti znalca, vecnej správnosti postupu súdu pri vykonávaní ohliadky a pod.) musí súd vytvoriť účastníkovi už v rámci dokazovania. Naopak, procesnú možnosť zhrnúť návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci je súd v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p. povinný vytvoriť účastníkovi až na záver pojednávania (v "záverečnej reči" môžu účastníci zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť svoj názor na vykonané dokazovanie z hľadiska jeho úplnosti, zákonnosti, môžu v nej tiež vyjadriť svoj názor, z akých skutkových a právnych záverov by mal súd vychádzať a ako by mal vec po právnej stránke posúdiť (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. októbra 2010, sp. zn. 2 Cdo 154/2009). Súd teda nevytvoril priestor na pojednávaní na to, aby sa účastníci vyjadrili k znaleckému posudku.

Treba poukázať i na to, že súd znalecký posudok doručil účastníkom s tým, aby sa k jeho obsahu vyjadrili, odporca 2 k znaleckému posudku podal písomné vyjadrenie zo dňa 21.05.2014, doručené súdu

28.05.2014 (č.l. 147 spisu), v ktorom vzniesol k posudku ako aj k zadanej znaleckej úlohe pripomienky a navrhol na tieto pripomienky znalca vypočuť. Súd toto písomné vyjadrenie ponechal bez povšimnutia a na pojednávaní jeho obsah neoboznámil.

K ďalšej procesnej nesprávnosti došlo v dôsledku porušenia § 118 ods. 2 O.s.p.

V zmysle tohto ustanovenia predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

Obsah vyššie uvedenej zápisnice (č.l. 158 spisu) nedáva podklad pre záver, že súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa tohto ustanovenia. Citovaný § 118 ods. 2 O.s.p. ukladá súdu povinnosť oboznámiť účastníkov konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným náhľadom súdu na to, ktoré z navrhnutých dôkazov treba vykonať a ktoré vykonané nebudú. Účastníkom konania sa tým má vytvoriť možnosť, aby tomu, s čím ich oboznámil súd, prispôbili ich ďalší procesný postup v konaní.

V nedodržaní postupu podľa § 118 ods. 2 O.s.p., ku ktorému došlo v danej veci, treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci (II. ÚS 261/06) viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa. (por. uznesenie NS SR 3 M Cdo 18/2010)

Zo znaleckého posudku Ing. Miroslava Tomáška č. 7/2014 vyplýva, že nie sú poskytnuté údaje o vzdialenosti vozidiel od kruhového objazdu v čase udalosti, informácie o rýchlosti vozidiel a ich vzdialenosti. Pre vyhodnotenie poškodenia sú dôležité údaje o kameni, ktorý mal poškodenie spôsobiť. Vzhľadom na rozdielnosť výšky vozidiel znalec použil výpočet a dospel k záveru, že z technického hľadiska pri pohybe vozidiel za sebou pred objazdom boli splnené podmienky pre vznik poškodenia ľavého predného svetlometu a čelného skla vozidla Fiat Ducato odletujúcim kameňom od kolies vozidla Fiat Punto. Zo záverov posudku vyplýva, že bodové poškodenia ľavého predného svetlometu a čelného skla vozidla Fiat Ducato zdokumentované na fotodokumentácii sú takého charakteru, ktoré z technického hľadiska muselo vzniknúť priamym mechanickým lokálnym silovým pôsobením na ľavý predný svetlomet a čelné sklo v mieste vzniku tohto poškodenia. Vzhľadom na veľkosť, tvar a charakter bodového poškodenia je z technického hľadiska dôvodné predpokladať, že poškodenie vzniklo práve takým spôsobom, silovým pôsobením odleteného kameňa počas jazdy. Pozdĺžne praskliny na čelnom skle vznikli až ako následok bodového poškodenia, ktoré bolo prvotnou príčinou pozdĺžnych prasklín s epicentrom v mieste poškodenia. Vzhľadom na rozsah a charakter poškodenia ľavého predného svetlometu je možné jednoznačne vylúčiť, že by k poškodeniu čelného skla došlo tým istým kameňom, ktorý v prvotnej fáze kontaktu s vozidlom spôsobil poškodenie ľavého predného svetlometu vozidla. Pri prvotnom náraze kameň stratil podstatnú časť svojej kinetickej energie a došlo k výraznému zníženiu jeho rýchlosti. Kinetická energia letiaceho kameňa bola do značnej miery spotrebovaná na poškodenie skla ľavého predného svetlometu. Po tomto náraze už musel byť vektorový rozdiel rýchlosti letiaceho kameňa a vozidla Fiat Ducato podstatne nižší ako pri prvotnom kontakte. Takýto priebeh poškodenia je z technického hľadiska neprijateľný. Pri deklarovanom priebehu nehodového deja je vznik bodového poškodenia ľavého predného svetlometu a čelného skla z technického hľadiska prijateľný za predpokladu, že každé poškodenie vzniklo iným odrazeným kameňom. Z technického hľadiska je prijateľné, že pri jazde dvoch vozidiel za sebou mohlo dôjsť k poškodeniu ľavého predného svetlometu a predného skla vymršteným kameňom z vozidla Fiat Punto. Z technického hľadiska je neprijateľné, aby k poškodeniu došlo jedným kameňom. Pri deklarovanom priebehu nehodového deja je vznik bodového poškodenia ľavého predného svetlometu a čelného skla vozidla Fiat Ducato, tak ako je zdokumentovaný na predložených fotografiách z technického hľadiska prijateľný tak, že každé poškodenie vzniklo iným odrazeným kameňom.

Z obsahu návrhu, ako aj ďalších listín tvoriacich obsah spisu však spoľahlivo nevyplýva, že by navrhovateľ stále tvrdil, že jeden ten istý kameň poškodil na jeho aute ľavý predný svetlomet a tiež aj čelné sklo. Na pojednávaní dňa 25.06.2013 dokonca svoj návrh opravil v tom zmysle, že kameňov bolo viac, čo uviedol i odporca 1. Medzi navrhovateľom a odporcom nebolo sporné, že k popísanému poškodeniu auta navrhovateľa na ceste, ktorá bola kamenistá došlo nečakane, vymršteným kameňa

spod kolies auta navrhovateľa. Svedčí o tom, i to, že navrhovateľ v jazde nepokračoval, zastal a potvrdil poškodenia auta odporcovi, ktorý o tom spísal záznam a navrhovateľ ho podpísal. Súd tieto nesporné skutočnosti riadne nevyhodnotil, vzhľadom na vyjadrenie odporcu 2 doručené súdu 11.06.2013 (č.l. 66, ktorého obsah súd tiež neoboznámil) ich spochybnil a po výsluchu svedka, ktorý je likvidátorom u odporcu 2 a ktorý poukázal predovšetkým na to, že v hlásení bolo uvedené, že k poškodeniu čelného skla a reflektorom došlo kameňom, ako aj na potrebu šetrenia v danej veci s poukazom na spôsobom vyplnenia uplatnenia škody pri jej likvidácii faktúrou, súd nariadil znalecké dokazovanie. Znalcovi uložil za úlohu: posúdiť, či poškodenie vozidla zn. FIAT Ducato, EČ TT040CC dňa 21.01.2011 zodpovedá popisu účastníkov, teda či mohlo dôjsť odrazom kameňa z vozidla Fiat Punto EČ TT377DE k poškodeniu ľavého svetlometu a čelného skla súčasne, za akých podmienok, a to aj s prihliadnutím na veľkosť vozidiel a predpokladanú rýchlosť vozidiel pred kruhovým objazdom, teda znaleckého úloha bola zadaná so zameraním na okolnosť, ktorá mala byť pre rozhodnutie súdu podstatná, ale v konaní preukázaná nebola. Sám znalec sa v závere posudku prikláňa k spôsobu škody, spôsobom, ktorá je prijateľná podľa existujúcej dokumentácie, tzn. škoda pôsobená síce kameňom a nie kameňom jedným a tým istým.

Dôkazy (priame aj nepriame) hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.). Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonaným dôkazom prisúdená hodnota závažnosti (dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, poprípade hodnota vierohodnosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o nich môže oprieť svoje skutkové zistenia (či sú použiteľné pre zistenie skutkového stavu a v akom rozsahu, poprípade v akom smere). Výsledky hodnotenia dôkazov umožňujú súdu prijať záver o pravdivosti skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania, ak je na ich základe možné nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala, bez toho, aby o tom mohli byť rozumné pochybnosti.

Súd prvého stupňa ani obsah znaleckého posudku spolu s výpoveďou znalca dostatočne nevyhodnotil.

V súvislosti s posúdením predmetného nároku navrhovateľa treba pripomenúť, že zo Stanoviska útvaru dohľadu nad finančným trhom Národnej banky Slovenska vyplýva, že k likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobených kameňom vymršteným spod kolies iného motorového vozidla, Národná banka Slovenska zaznamenala nejednotnú prax pri likvidácii škodových udalostí v povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v prípadoch škôd na čelnom skle spôsobených kameňom vymršteným spod kolies iného motorového vozidla (ďalej len „škoda na čelnom skle“), Z uvedeného dôvodu došlo podľa § 1 ods. 3 písm. a) tretieho bodu v spojení s § 37 ods. 3 písm. d) zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov k prijatiu stanoviska, v zmysle ktorého na zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené nároky na náhradu v rozsahu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla sú: udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky, vznik škody a príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody. Keďže zodpovednosť prevádzkovateľa pri škodách spôsobených prevádzkou motorového vozidla je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, znamená to, že bez ohľadu na zavinenie, nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá.

Ak teda bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť za škodu a prevádzkovateľ sa za žiadnych okolností nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za vznik takejto škody. V prípade škody na čelnom skle zaujíma Národná banka Slovenska stanovisko, že vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom

do čelného skla spôsobí škodu. Ak teda udalosť - škoda na čelnom skle - bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke, škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi udalosťou a vznikom škody, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu na čelnom skle, a pokiaľ má uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je poisťovateľ povinný takúto škodu zaňho nahradiť. I keď je pravdou, že toto stanovisko nie je právne záväzné, je treba naň prihliadať.

Odvolací súd v zhode argumentáciu odvolateľa poukazuje aj na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.06.2014 Cpj 5/2014, v zmysle ktorého aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 až § 431 Občianskeho zákonníka) je založená na tom, že ako podmienka vzniku zodpovednostného vzťahu sa nepredpokladá porušenie právnej povinnosti, ak je škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (ktorá je súhrne označená ako dopravné prostriedky). Ide o zodpovednosť objektívnu, kedy sa zodpovedná osoba (prevádzkovateľ) nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže nedostatok zavinenia; jej zodpovednosť je vylúčená len pri splnení liberačných dôvodov (§ 428 Občianskeho zákonníka). Zákon tým poskytuje zvýšenú ochranu poškodenému a reflektuje skutočnosť, že dopravné prostriedky predstavujú viac či menej zložité technické zariadenia, s čím sú spojené zvýšené nároky na ich ovládanie, pohybujú sa spravidla väčšou rýchlosťou a vykazujú preto zvýšené riziko vzniku škôd pre prepravované osoby či pre okolie. Objektívna zodpovednosť sa spája práve s týmito prejavmi typickými pre prevádzku zariadení, najmä pre ich pôsobenie na okolie či dovnútra spôsobom, ktorý je výsledkom vlastností dopravného prostriedku, schopného premiestňovať sa z miesta na miesto a prepravovať pritom osoby alebo veci. Prevádzkovateľ sa zbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (ktorá vzniká bez zreteľa na zavinenie) len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Svojej zodpovednosti sa však prevádzkovateľ nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke.

Za okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke (pri ktorých liberácia vôbec nie je možná) považuje súdna prax okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky, to znamená „vnútorné“ okolnosti tej - ktorej prevádzky. Odpoveď na otázku, či a kedy ide o takúto okolnosť, závisí vždy od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Súdna prax v záujme ochrany poškodených osôb vykladá pojem prevádzky veľmi široko. Za takú okolnosť sa považuje napríklad zlyhanie bŕzd, vada materiálu, nedostatočná údržba zariadenia prevádzky, prasknutie pneumatiky či iné nedostatky materiálu (a to aj skryté), ale aj okolnosti a nedostatky na strane vodiča či iných osôb použitých pri prevádzkovaní dopravy. Motorové vozidlo je v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale v chode je jeho motor. Prevádzkou motorového vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné výkony po ukončení jazdy, ako aj výkony potrebné na údržbu vozidla. Už samo uvedenie motoru do chodu patrí k prevádzke motorového vozidla bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu alebo nie, či sa to stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve verejnosti prístupnom alebo ešte v garáži, a či motor uviedol do chodu sám prevádzkovateľ alebo jeho pracovník. Medzi okolnosti majúce pôvod v prevádzke patria aj nedostatky alebo vady materiálu, a to aj nespoznateľné (napr. R 80/1970, R 9/1972, R 3/1984).

Majúc na zreteli uvedené, nie sú pochybnosti o tom, že samotný pohyb (valivý pohyb kolies) a rýchlosť dopravného prostriedku sú osobitnou, špecifickou vlastnosťou jeho prevádzky. Ak v súvislosti s valivým pohybom kolies dôjde k vymršteniu kameňa, ktorý spôsobí škodu na čelnom skle iného auta, k takejto škode dochádza v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies. Aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla, bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla iného motorového vozidla spôsobí škodu.

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia procesného predpisu potom vyplýva, že odvolací súd musí vždy rešpektovať procesno-právne vady konania pred súdom prvého stupňa, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Kedy o takúto procesnú vadu ide, je vecou posúdenia konkrétneho prípadu.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle konštantnej súdnej judikatúry rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (viď napr. II.ÚS 102/04, NS SR sp. zn. 5Cdo/102/2001 a 5Cdo/93/2000).

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

So zreteľom na uvedené, pretože prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nesprávne aplikoval ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci a tiež postupom v konaní odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 f) ako aj písm. h) O.s.p., a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, jeho výsledky riadne vyhodnotiť, vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. prvostupňový súd rozhodne o trovách tohto odvolacieho konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.